

der han vilde, men den, han saa havde valgt, skulde han blive ved — at der netop bagved den Bestemmelse ligger, at den, som vælger en anden Præst, dog enten skal være stavnsbunden til denne eller ogsaa vende tilbage til Sognepræsten. Derfor havde jeg meget ønsket, at denne aldeles overflødige Bestemmelse var gaaet ud af Loven, men, naar Ministeren er tilstede, skal jeg, som sagt, anmærke det igjen, og jeg haaber da, at hans Erklæring for det meste vil raade Bod paa den mulige Misforstaaelse og Misbrug, som deraf kunde flyde.

Hæle: Da jeg selv er blandt dem, der for mig og min Familie allerede i flere Aar har søgt anden Præst end den, der er bekliftet i det Sogn, hvori jeg har Bolig, og, da jeg staaer i Forbindelse med Mange, der have gjort det Samme, saa har det naturligtvis været mig en stor Glæde, at jeg har seet dette Lovforslag blive indbragt, da jeg veed, hvilket haardt Tryk Sognebaandet kan være, og da jeg kjender Folk, der endnu lide under det, og som derfor for Alvor have raadslaet om at udtræde af Folketirken, hvilket jeg haaber dette Forslag vil forhindre. Det er derfor glædeligt for mig at see dette Lovforslag, og jeg paa-fjønner i høi Grad, at det er fremkommet saa hurtigt, efterat Kultusministeren har tiltraadt sit Ministerium. De mere specielle Bestemmelser i Lovforslaget kan jeg ogsaa i det Hele tiltræde. Der maa naturligtvis være Ulemper forbundne med de Anmeldelser, der ere nødvendige ved at gaae over til en anden Præst, for at Alt, hvad der behøves, for at Kirkebøgerne kunne føres rigtigt, kan iagttages, men Ulemperne ere ikke større, end at jeg troer, Enhver af os med Beredvillighed vil finde sig i dem, for at naae de Fordele, denne Lov tilbyder os. Bestemmelsen om Offeret maa jeg tilstaae har overrasket mig, thi den gaaer langt videre, end jeg havde ventet, da der ifølge den vil komme en Tid, hvor vi kun skulle betale Offer til den Præst, i hvis Kirke vi komme, og det er jo for en stor Deel af dem, der søge anden Præst, et stort Gode, at de kunne være fritagne for at offere til deres Sognepræst, idet de jo gjerne ville offere til den Præst, de søge til, medens mange af dem ikke have Raad til at offere til to.

Med det Samme jeg imidlertid anerkjender, at det er et stort Gode, der er vundet for os ved dette Lovforslag, naar det ophøies til Lov, maa jeg dog tillige gjøre opmærksom paa, at jeg havde ventet flere Bestemmelser; jeg ventede, at det havde været mere udvidet. Jeg havde f. Ex. ventet, at det, naar det indbringer Forældre Ret til at lade deres Børn døbe og confirmere af en Præst udenfor Sagnet, ogsaa havde indrømmet Forældre samme Frihed, som Disfentere have, med Hensyn til Skoleunderviisningen, nemlig, at deres Børn kunne besøge Skolen og undervises i de andre Fag, men forlade Skolen under Religionsunderviisningen. Jeg mener hermed ikke, at Religionsunderviisningen derfor skulde være aldeles uden Control, thi den Præst, Forældrene havde valgt til deres Sjælesørger, maatte kunne kontrollere, hvorvidt de overholdt deres Forpligtelser til at lade Børnene blive underviste i Religion.

Fremdeles maa jeg bemærke, at jeg ikke troer, der efter denne Lov kan lægges nogen Hindring i Veien for, at en Præst kan besøge sine udenbys Skriftebørn i deres Hjem ved nogle enkelte Leiligheder, at han f. Ex. maa have Ret til at hjemmedøbe Børn og til at berette Syge, jeg troer, at dette maa være saa klart, at vi ikke behøve at tage i Betænkning at indbyde den Præst, vi have til Sjælesørger, til at komme, af Frygt for, at han bag-efter skal forulempes derved.

Derimod savner jeg nogle Bestemmelser om Præsternes Ret, om her i dette Tilfælde er den samme som Lagfolks Ret, nemlig Retten til at benytte Kirken, naar Sognepræsten ingen kirkelige Forretninger har. Jeg maa fremhæve, at i de fleste Tilfælde er det ikke alene en enkelt Familie i en Egn, som forlader sin Sjælesørger, men i Almindelighed er der en religiøs Dyrkelse i en Egn, som har grebet flere Familier, og der er noget forunderlig Ubilligt i, at alle disse Familier stedse skulle gjøre en Reise, hvilket kunde forhindres, naar alene Præsten foretog Reisen. For dem, der ere funde og raske og have Befordringer, er det ikke saa vanskeligt at gjøre en Reise, men man maa vel huske paa, at en stor Deel af dem, der søge anden Præst, er den fattige Deel